

Divadelní Koječák

aneb Pokud tě Koječák nezabije, tak tě posílí...

04/15
sobota
ročník 6

... u čeho možná přežijete zítra?

10.00 / Divadlo Blic Ostrožská Nová Ves - ČERNÁ JE DOBRÁ
ZRUŠENO / DS ASpol SVČ Lužánky - MÁTOVÝ NEBO CITRÓN?
15.00 / Slavnostní vyhlášení výsledků a ukončení

RADY KOJECHUCKOVY BÁBY

„Nedoslýchá-li člověk v divadle, může si pomoci takto: chyt' úhoře živého, dej do lahve a nalej naň vína z bufetu; potom zadělej láhev do divadelního koláče a dej do peci. Když koláč vytáhneš, vyndej láhev, obsah přeced' a třikrát denně do uší kapej; do příštího ročníku ozdravíš.“

CITÁT DNE

*„Jen co vystřízlivím,
tak si dám.“*

Maruška Němečková

NAJDI PĚT ROZDÍLŮ

ÚDOVNÍK DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

Můj milý deníčku,

páteční den na Sokolovně se nesl ve znamení zatmění. A to nejen zatmění Slunce, jak tomu bylo ve zbytku světa (kromě Austrálie), ale šlo o jakési všeobecné zatmění Sokolovny, zejména jejích mozků. Jako mávnutím proutku se to projevilo hned v 9:40, na kdy byl tento přírodní úkaz ohlášeno. Svača ze své kanceláře ředitelky začala vydávat podivné rozkazy a poslala mladého Tabaru, aby se šel podívat, kde je Slunko. Tabara, místo toho aby se nad tímto podivným úkolem pozastavil a kriticky ho zhodnotil, otočil se na podpatku a jako smyslů zbavený opustil Sokolovnu. Když jsme se pak po skončení zatmění Svači ptali, jestli jí nebylo špatně, když toho Tabaru pověřila úkolem jako z pohádky o Princezně Jasněnce a létajícím ševci, tak si za tím pořád stála. Svača: "No ale já jsem fakt nevěděla, kde to Slunko je! Kdyby bylo za pekárnou, tak by nešlo vidět! Poděkujte tomu Tabarovi, že se šel podívat, kde je. Víte, jaky je Slunko sviňa?"

Tento přírodní jev neměl dobrý vliv ani na stréca Milana a dokonce ani na naši vzornou gymnaziální sekci, která za každých okolností udržuje dekórum typických šprtů. Stréc Milan bez klepání vstoupil do redakce, která sídlí ve Svačiné kanceláři, začal komentovat naše značkové kabelky a drahé lesky na rty a řekl, že to tady vypadá jako u Vietnamců. Začal nám to tam přerovnávat a pak odešel, patrně sledovat Frídu, což je momentálně jeho oblíbený film. Zřejmě ho přitom ale vyrušila právě naše gymnaziální sekce, protože se velmi záhy vrátil, přičemž si pořád brblal pod vousy něco jako "smradi". Svača: "Kdo, Mili?" - "No gymnazisti! Lícó, hlasitě povykujú, skáčó a mluvíjó!"

Po sledování zatmění přes disketové kotouče, které nám Svača každému po jednom vnutila a pak nás s tím fotila, se konečně v InDesignu dokončilo třetí číslo Koječáka. Hadička, jmenovaná hlavní editorkou, se tedy s klidným svědomím rozloučila a odešla se sprchovat do šaten, kde se právě převlékal soubor Lojza z Oder, v němž hraje dvanáct mužů a tři ženy. Když se vrátila, tak v redakci panovala dost podezřelá atmosféra. Nové Koječáky se teprve tiskly, Svača se mohla potrhát smíchy, až jí tekly slzy a mávala ve vzduchu právě vytištěným článkem o zatmění, u kterého zela obří fotka Hadičky, jak se dívá přes ten disketový kotouč na Slunce, a přímo do oka jí mířil dírou v disketě sluneční paprsek. Celá redakce se mohla potrhát, že si Hadička vypálila sítnice. Ona pak z toho šoku celý den neviděla a měla psychické trauma z toho, že nebude moct dokončit Koječáka, jelikož nic nevidí.

Kláře bylo po celém dni z toho zatmění taky špatně. Nakonec jí jako lék nejlépe zabraly dva tousty a čtyři vína. Geometrickou řadou vypočítala, že to je dvakrát více toustů a vína než, co jí zabralo včera, a vytvořila si tabulku, ze které vyplývá, že v sobotu bude muset sníst čtyři tousty a osm vín, aby se cítila opravdu komfortně. Při tom požívání toustů, pití vína a vytváření tabulek si s Terkou v redakci Koječáka (tzn. Svačiné kanceláři) ještě pustily rádio, které chrčelo tak, že si Hadička začala připadat jako v nějakém tanku.

Na závěr dne Klára naposledy vypeskovala gymnazisty v kuřárně: "Vy jako celou dobu nekouříte? A proč tady s nama ste?" Svača nemohla zůstat pozadu, a tak vypeskovala Báru Housovou, která za námi přijela autem na milou návštěvu. Svača: "Ty jako nepiješ? A proč si sem teda vůbec jezdila?"

REFLEKTOR

aneb Včera jsme viděli

R. U. R.

Divadlo Tramtarie

Olomouc

Autor: Karel Čapek, Vladislav Kracík

Režie: Vladislav Kracík

Divadlo Tramtarie si vzalo na mušku další výtvar Karla Čapka a po úspěšné Válce s mlouky přišlo s další autorskou adaptací. Rossum's Universal Robots dnes zahráli publiku z řad starších kojetínských studentů a trochu hrozilo,

že diváci vážnější žánr nepřijmou. Ale stejně jako loňská Romance pro křídlovku herci připoutali studenty k židlím a jak se později sami vyjádřili, neviděli jediný zapnutý mobil a to je úspěch.

Významné světové dílo o koncilidstva pojali poměrně jednoduchým a pochopitelným způsobem, takže se chytali i ti méně bystřejší nebo ti více zlobivější. Herecké výkony v čele s Miroslavem Černým, Markem Zahradníčkem nebo krásnou Barborou Šebestíkovou bez výjimky vtáhly divákovo srdce do děje, odehrávajícího se na ostrově v továrně na roboty. Návštěvníkovo oko bylo jistě potěšeno bravurní prací se světlem, které tvořilo scénu téměř samo o sobě a jehož plný potenciál bohužel v naší nedokonalé světelně izolované Sokolovně nemohl být využit. Celkový zážitek byl ještě dobarven skvělým využitím zvuků a hudby, zajímavým prvkem taky bylo zakomponování televize do osnovy příběhu, která dokreslovala technickou atmosféru hry.

Jediné, co nám vrtá hlavou, byl moment na začátku hry, kdy se v jedné scéně postava Heleny vyjadřovala velmi odmítavě k nabídce ke sňatku s ředitelem továrny a v další scéně hra skočila o dva roky dopředu, kde už byli dlouhou dobu svoji. Zde jsme marně očekávali nějaké vysvětlení. Nic jiného bychom ale divadelnímu spolku nedokázali vytknout a do příště jim tedy přejeme hodně štěstí a co nejméně vyhořených zásuvek.

David Hás

KOLOKVIUM

s tvůrci po představení

Barbora Šebestíková

Jaké máte pocity z odehraného představení?

Myslím si, že děti byly úplně super. Nevím tedy, jestli tam byla základní škola nebo střední škola. Ale určitě je musím pochválit, protože vydržet přes hodinu a takto se

soustředit a vnímat celé představení, tak to chce kuráž. Myslím si, že to krásně vydrželi.

Jak dlouho hrajete tuhle hru? Asi dva roky.

Jak jste se dostala k divadlu?

Nejdřív jsem dělala dramatický kroužek. A potom jsem v šestnácti letech dělala tady v Tramtárii konkurz. Už když jsem byla malá, tak jsem chodila na recitační soutěže.

V kolika hrách už jste hrála?

To asi nespočítám. Už jich byla spousta. (smích)

Máte nějakého oblíbeného autora?

Nedokážu říct úplně nejoblíbenějšího autora. Nejsem vystudovaná herečka, takže k tomu nemám úplně tak blízko jako ostatní, takže nejoblíbenějšího nemám.

Co děláte ve volném čase?

Herci nemají volný čas. Vlastně jen hrají. Poslední asi měsíc hrají nepřetržitě.

Jak se vám líbí váš kostým?

Určitě jsem spokojená. V létě se mi hraje hodně dobře, protože mám šaty, sukně, v zimě je to trochu horší, když jsme třeba v chladnějším prostředí, tak se musím trochu zahřát.

Jak byste ohodnotila svůj dnešní výkon?

Tak to je krásná otázka. Asi nechám, aby mě posoudili ostatní. Ale teď toho máme hodně, takže jsme všichni unavení, ale díky publiku to bylo fajn.

Byl tam nějaký zajímavý moment, kdy jste například zapoměly text nebo se něco neodehrávalo přesně podle scénáře?

Dneska asi ne. Technicky je to představení náročnější, takže se někdy stává, že hodně vypadává technika. Takže se to všechno řeší s techniky. Včera jsme byli ve Valašském Meziříčí a tam třeba nefungovaly zásuvky. Ale snažíme se to zvládat a máme šikovné techniky. A naštěstí jsme včera nevolali hasiče.

Jaký je váš herecký vzor?

Nemůžu říct úplně přesně jaký. Ale třeba mám moc ráda Simonu Stašovou. Prostě ty naše české herecké jedničky.

Co máte v plánu do budoucna?

Pár let bych ještě chtěla studovat, teď se chystám na magistra. Doufám, že u divadla zůstanu, ale to se vše ještě uvidí.

Marek Zahradníček

Máte tady ve vašem divadelním spolku nějakou přezdívku?

Mezi kolegy ne, ale přezdívku samozřejmě mám, jako každý správný chlap. [bajlo]

V jaké hře byste si nejraději zahrál?

Já už jsem si spoustu snů splnil, ale nejradši bych zkusil něco veselého, jakoukoliv dobrou komedii s dobrou rolí.

A co říkáte na atmosféru v hledišti?

My jsme vždycky překvapení, když určité věkové skupiny, například studenti vyšších ročníků, zhasnou mobily a zůstanou potichu. Dnes jsem neviděl snad ani jeden mobil. (chválíme publikum, pozn. red.).

KOLOKVIUM

s diváky po představení

Filip Červenka

Jaký je tvůj názor na divadlo?

No, já moc často do divadla nechodím, ale když už ano, tak je to většinou fajn.

Co bys řekl na toto představení?

Bylo to zajímavé a docela i vtipné.

Co bys tam třeba změnil?

Třeba ty dlouhé scény bych zkrátil.

Co byla nejlepší scéna?

Asi konec. Částečně nečekaný a takový napjatý.

Chtěl by sis zahrát nějakou z rolí?

Ne, já nesnáším pocit, když na mě všichni hledí na tom pódiu, to bych prostě nezvládl.

Co říkáš na kulisy?

Bylo to zajímavě vyřešené, portály a kulisy.

Který herec byl nejlepší?

Asi ten, co hrál prvního robota a potom ten, co byl s tou slečnou v červených šatech.

Jak bys pár slovy charakterizoval představení? Kolik slov?

Třeba jedno. Robotická obsese.

---

10 VĚCÍ, CO VÁM ŘEKLA MATKA, NEŽ JSTE ŠLI NA DIVADELNÍ KOJETÍN

- 1) Z domu vycházíš jak manekýna, dom se vracíš jako prachludra!
  - 2) Tady máš deset korun, to ti bude stačit.
  - 3) A to zase budeš spát u spolužačky?
  - 4) To je škoda, že nemáme maštale, mohlas' tam jet na koňovi!
  - 5) Doufám, že tě uvidím dřív jak v nedělu.
  - 6) Prosím tě, nepij tolik.
  - 7) Prosím tě, běž opravdu do divadla.
  - 8) Ne, aby tě napadlo svádět nějakého herce, stejně je chudé.
  - 9) Vrať se prosím tě dom jako člověk.
  - 10) Kdyby něco, volej Elišce Mádlové, která jediná má v dědině telefon.
-

LEKCE MATEMATIKY DK

Náhodnými pokusy jsme zjistili zajímavé matematické zjištění, které svou podstatou spadá do oblasti matematických posloupností. To jsme zjistili naprostou náhodou a jsme náležitě pyšní na to, že nám z vědomostí nabytých na zdejším gymnáziu alespoň něco v těch hlavách utkvělo. Už ve čtvrtek jsme si všimli zajímavé souvislosti mezi stupněm kreativity při psaní článků a množstvím požitého vína a snědených toustů. Zkraje večera měli někteří členové redakce pocity krajní beznaděje. To se projevovalo hlavně nedostatkem nápadů a v podstatě celkovou neschopností napsat něco kloudného a smysluplného. Zkrátka jsme byli hned na začátku divadelní přehlídky v koncích. Jaké bylo ale naše nadšení, když jsme po dvou vínech a jednom toustu vyplodili relativně slušné články! Psaní nám najednou šlo od ruky a obecně byl svět mnohem krásnější.

To ale není všechno. Aby toho nebylo málo, vše pokračovalo následující den, tedy v pátek. V průběhu odpoledne jsme na sobě opět začali pozorovat ty nemilé příznaky neschopnosti, ke kterým se přidala únava a otupělost. Kreativita byla v nedohlednu a produktivita jakbysmet. V důsledku nějakého podvědomého vnuknutí jsme si na baru z posledních sil objednali dva tousty k předčasné večeři ve čtyři hodiny odpoledne, protože když jsme nemohli psát, tak nebylo moc co dělat. K tomu jsme postupně vypili v průměru 4 dvojky červeného Zweigeltrebe. Ne najednou - v postupných dávkách samozřejmě. Z ničeho nic se po všem tom jídle a pití vše otočilo vzhůru nohama a zničeho nic jsme psali jako na drátkách. Články z členů redakce padaly jak hrušky z jabloně a vše se zdálo býti v pořádku. Najednou jsme si ale všimli nevídaného jevu a objevili souvislost mezi čtvrtkem a pátkem v podobě zkonsumovaných toustů a vína a jejich společného vlivu na naši schopnost tvořit. Trochu se teď bojíme dalších dnů, protože jestli to půjde takhle geometrickou řadou dál, tak už v sobotu bude na Sokolovu pěkně veselo. A to si radši nepředstavujeme neděli... K dostatečně intenzivní práci nám doposud stačilo:

- čtvrtek: 1 toust + 2x2 dcl vína,
- pátek: 2 tousty + 4x2 dcl vína.

A předpoklad do dalších dnů značí, že se sice moc nenajíme, ale zato hodně napijeme:

- sobota: 4 tousty + 8x2 dcl vína,
- neděle: 8 tousty + 16x2 dcl vína.

REFLEKTOR

aneb Včera jsme viděli

Jezinky a Bezinky Divadelní soubor Lojza z Oder

Autor: Joseph Keselring

Režie: Miloslav Čížek

Ti členové souborů, účastnivší se letošního Divadelního Kojetína, kteří mají pocit, že málo reprizují to či ono své představení, nechť pohovoří s Oderskými - dozví se, že Jezinky a Bezinky premiérovali před rokem, od té doby je

hráli 4x a poslední předkojetínské uvedení proběhlo v listopadu 2014. Bohužel to bylo znát - a tak místo debaty o možném výkladu a způsobech uchopení žánru černé komedie a půvabu story o roztomilých staropanenských sestřích vraždících z těch nejušlechtlejších pohnutek, lektorský sbor hovořil o nutnosti věnovat patřičnou pozornost přesnému určení žánru a důslednému výkladu situací. Účinkující přiznali, že kvůli dlouhému odstupu a jediné oprašovací zkoušce během představení neměli okna, ale přímo výkladní skříně, zcela rezignovali na rytmus a tempo - a ještě k tomu, jak si povzdechl jeden z účinkujících, „ty zatracené korupce na slunci“... :-)

Petra Kohutová

KOLOKVIUM

s tvůrci po představení

Jarek Šeda

První otázka, jak se vám dnes hrálo?

Jako dobře, ale ten text trochu drhl. Trošku více.

Jak dlouho již hrajete?

Já osobně přes 10 let. Soubor už asi 30 let.

Jak jste se dostal k divadlu?

No, já jsem se k tomu dostal tak, že jsem se dostavil na jedno z představení souboru a hrozně se mi to líbilo, jelikož jsem takový exhibicionista. A navíc jsem jednoho divadelníka znal, a tak jsme

---

dali řeč u piva. Zeptal jsem se ho, jestli bych to taky mohl zkusit a on mi řekl, ať přijdu nezávazně na zkoušku. Přišel jsem na zkoušku a hned jsem dostal tři další zkoušky.

Jak se vám líbilo obecenstvo?

Obecenstvo bylo super a na ten počet, co tady byl, to bylo skvělé. Na to, co jsme předvedli, reagovali dost dobře.

Měl jste trému před vystoupením?

Vždycky je taková tréma. Každý má trému hlavně z toho, že to zapomene, jelikož jsme ochotníci. Když nejde o ho..., tak nejde o nic. Prostě se s tím nemažeme.

Děláte proti té trémě něco?

Zkoušeli jsme si třeba dát štamrpli. Ale když to člověk trošku přežene, tak pak to není dobré.

Co říkáte na naši slivovičku? Ta byla vynikající.

Co říkáte na celkovou atmosféru?

Jsem tady poprvé, ale máte to tady dobře zařízené, máte hodně sponzorů, všechno to klapě, je tady obrovské jeviště, to je málo kde. Je tu příjemná atmosféra. Sice je to daleko, ale určitě se vrátíme.

Jaký je váš herecký vzor?

Je jich více, ale z českých herců se mi hodně líbí Vetchý.

Jak jste se cítil ve své roli?

Záporné role se hrají výborně. Hraní takových těch padouchů, to je moje. Mám na to prostě ksicht.

Co říkáte na svůj herecký kostým?

No, tak ty nám rejža dovezl z divadla a ten pruhovaný kabát jsem si dělal sám. Samozřejmě ty jizvy a líčidla, dokreslení postavy, jsem si udělal sám.

KOLOKVIUM

s diváky po představení

Kojetínské paničky

Jak se vám líbilo toto představení?

Představení se mi líbilo, protože jsem o něm už slyšela, ale nikdy jsem ho neviděla. Proto jsem se šla podívat. Ale mám takový zvláštní ambivalentní dojem. Svým způsobem jsem se bavila. Někteří herci se mi líbili hodně, někteří se mi líbili trošku míň, takže je to trošku něco jiného, než jsem si představovala. Ale jsem ráda, že jsem se toho zúčastnila.

Byla jste překvapená délkou divadla?

Upřímně jsem byla trošku překvapená délkou toho divadla, protože jsem nečekala, že půjdu na tak dlouhé představení.

Na co bych se vás tak ještě měl ptát?

Došly ti otázky, jo? Tak třeba, kdo se mi líbil. Já ti řeknu, kdo se mi líbil. Líbily se mi obě dvě tetičky. Tetičky byly opravdu dobré, mají moje sympatie. A Mortimer. Jak se jmenoval jeho bratr? Jonatán! Ten se mi líbil velice.

(Kolegyně: Ale on se jí líbil jako chlap.)

Nenene, mně se líbilo, že mu bylo výborně rozumět. Líbilo se mi, jak výborně mluvil a vůbec jak hrál.

V rámci Divadelního Kojetína přijdete ještě na nějaké představení?

No, mě naprosto zaujalo to úplně první představení, které bylo pro druhý stupeň základních škol, myslím, že to byl průřez divadlem 20. století. Tak to bylo úplně excelentní představení. Tam se mi líbili oba dva herci, byli výborní. A myslím si, že dokázat bavit tolik dětí pubertálního věku tak dlouho je opravdu výkon.

Ať žije divadlo!!!

Lucie Takačová

Jak bys popsala atmosféru dnešního představení?

Řekla bych, že to bylo příliš zdlouhavé a hodně zvláštní divadlo. Nevěděla jsem prvně, co od toho očekávat.

Chtěla by sis zahrát nějakou z rolí?

Tak zkusit bych to určitě jednou chtěla.

Přijdeš se podívat i na další představení Divadelního Kojetína?

Určitě přijdu. Asi zítra v sobotu na toho Caesara.

Který herec se ti nejvíce líbil v tomto představení?

Asi Frankenstein.

Nejlepší scéna?

Nejlepší scéna... byla úplně ta poslední.

Jako to, že to skončilo?

Nene, myslela jsem tu poslední větu, ten dodatek. Překvapilo mě, jak to skončilo. Ta žena, jak mu řekla: „A toto byla vaše poslední!“

A co byla naopak nejhorší scéna?

Tak to nedokážu posoudit. Nejhorší scéna? Tak to nevím.

Co říkáš na kulisy?

Kulisy byly hodně propracované.

Šla bys na toto představení znovu?

Asi už ne. Říkám, bylo to hodně zdlouhavé.

Myslíš si, že je těžké stát se herečkou nebo hercem?

Určitě ano. Záleží na tom, jakou má člověk výřečnost a jak ho to baví.

Myslíš, že jsou herci hezčí než obyčejní lidé?

To určitě ne.

A jak se máš? Dobře.

Kolik je hodin? Za 6 minut půl sedmé.

FRK STRÉCA MILÁNA

Jak sem choval slipky

Jedneho dňa sem se rozhodl, že budu pěstovať slipky, pretože po tech vecách z obchodu nic néni, bílek se podobá soplu a ten žlôtek má barvu, jak gdyby ho už jednú nekdo žvékal. Zahradu mám jak podzáмку v Kroměřížu, kurník tříhvězdičkové a taky zkušenosti ešče z rodného domu. Nédřiv sem ale musel eliminovat potkány, keři pod šopama a kurníkem řádili jak Talibán a měli tam taková síť tunelů, že by se za to nemusel stydět ani architekt, keré navrhoval v Praze metro. Sósed mě poradil dobré grif, keré je zaručené a stoprocentní. Nalil sem do té jedné nory, půl kanystru benzínu, škrkl sem sirkó a čekal,

gde měly podle mě ty ludry hnizdo, co se bude díť.

No a dělo se aji to, co sem nečekal. Z okolních dřór začli lítať hořící potkáni jak nohy. Bylo to zrovna v lité a já sem měl pěkně na zahradě nakopčeny seno, kery bylo jak pepř. Nevim proč, ale jedna z tech luder, jak gdyby se mně chtěla pomstít, vběhla zrovna do té névětší kopky, kerá v momentě hořela jak olýmpíská pochodeň. Gdyž mně zhořely dvoje hrabě, jedny vidle a dva umělohmotny kyble, usódil sem, že budu asi museť zavolať bezměrovské sbor dobrovolných hasičů.

Po tymto incidentu mě chótky na chov slipek nepřešly, ba naopak. Nepřešly mě ani po tym, co sem léčil kurník a kósek vápna mě šťáglo do oka. Naštěstí sem zareagoval rychle a utikal sem k bečce s vodó, která stála zrovna vedle bečky s vápnem, ale jak sem byl na jedno oko slepé, tož sem si vypláchl omylem oči v té bečici s vápnem, takže už sem neviděl ani na jedno. Dva dni sem narážel do všecyho jak Esmeralda a lidi si mysleli, že su postizené tó metylovó aféró. Kurník byl konečně vyléčené, zbavené potkánů a já sem jenom čekal, gdy náš obecní moderátor Viktor zahlásí, že přijede drůbežárna PRACE s vynesénema slipkama. Dočkal sem se zanedlóho. V obecním rozhlase zazněl známé song Naša slipka kropenatá a Viktor hlásal, že na druhé deň přivezó kuřice, vynešeny slipky, husokačeny, morky a budó vykupovať aji kožky z králéků. Hned sem kópil pět vynešených slipek, a aby se moc neemancipovaly, tož sem k nim přikópil mladého kohóta. Co bych vám lhal, do konca měsica mně zbyly v kurníku akorát jedny kolca kuřinců a podkladek v kukani. Jednu slipku přejel sósed škodovkó, když se pásala na asfaltce před barákem, druhé sem zas našel v oku, kery sem inteligentně našteloval před kurníkem, abych slipky uchránil před lasicama a kunama. Třetí slipka udělala osudovó chybu, když vystrčila hlavu mezi šprušlama od plota a šel kolem zrovna sósedův psék, a čtvrtá umřela přirozenó smrtó, beztak na nějakó tu ptačí chřipku. S tó páto sem už nechtěl pokóšet osud a předal sem ju mamě, aby ju udělala na paprice. Chudák kohót, když ty tragédie

viděl a začal trpět nedostatkem erotickyho vyžití, tož odešel na rekreacu k sósedovém slípkám a už se nevrátil. A tak skončila moja kariéra chovatela slípek. No a ty véca z teho obchoda nésó zas tak špatny.

DIVADELNÍ SVAŘÁK

V divadelním baru v pátek Šíra se Zuzičkou vymysleli nový drink – divadelní svařák. Jaro je totiž ještě pořád za dveřama, alespoň podle teploměřů na Sokolovu, které hlásí necelých 19 stupňů Celsia. Zdejší klima tedy přeje spíše teplým než studeným nápojům a tomu se také elasticky přizpůsobuje poptávka zdejších zákazníků. Jelikož je jim zima a víno je povětšinou nápoj studený, rádi by spíše něco na zahřátí, aby mohli na chvíli odložit zimní svetry. Na otázku, zda-li by bylo možné udělat svařák, Šíra odpověděl, že na to nemá ani koření, ani pomeranče, a vlastně že nemá vůbec nic, jenom to červené víno, a z toho že nic moc nevykouzlí. To nám ale tak nevadilo, takže červené víno putovalo spolu s gramem cukru krupice do mikrovlnky a tradá - divadelní svařák byl na světě!

SPOTTED!

Přistížen při zneužívání kulturního centra Sokolovo k nekalým reklamním účelům gymnázia.

HRAJEME O ŽIVOT

aneb kultura léčí

I když naše oblíbená porotkyně Petra Kohutová chodí oblékaná vždy elegantně a zřídka kdy ujde oku naší módní policie, dnes vás na ní může upoutat ještě něco jiného. Tričko a k němu i placka s motivem „Hrajeme o život“ upozorňuje na existenci nadačního fondu spojujícího amatérské divadlo s životně důležitými problémy. Když dramaturgovi vratislavického kulturního centra Františku Zborníkovi našli lékaři v těle zhoubný nádor a následně mu odmítli napsat doporučení pro jím preferovanou metodu léčby, nabraly následující události nečekaný směr. Komunita amatérských divadelníků z celé republiky se rozhodla formou benefičních představení sesbírat sumu potřebnou pro velmi nákladnou protonovou léčbu Františkova onkologického onemocnění. Během několika týdnů se jim na vzniklé transparentní konto podařilo nasbírat dvojnásobnou částku, než kolik bylo původně potřeba. Peníze zbylé po proplacení Františkovy léčby se rozhodli zřizovatelé věnovat dalším případným potřebným. Momentálně se na účtu nachází zhruba 600 000 korun a zažádat si o ně můžou lidé s „...diagnózami vážně ohrožujícími jejich život, resp. zhoršujícími zásadně kvalitu jejich života, jimž léčbu nehradí zcela nebo hradí nedostatečným způsobem stát prostřednictvím zdravotních pojišťoven a v jejichž silách není ze sociálních důvodů úhrada léčby z vlastních zdrojů“, jak se dočteme na webových stránkách projektu. Neskutečně silná a dojmavá solidarita kolegů z divadelní branže nám tímto dokazuje, že se v prostředí amatérských divadelních spolků dá nejen ironizovat, mystifikovat, napájet se vínem a brát si na paškál každého, kdo si dovolí přijít se kulturně dovzdělat, ale i pomáhat a stát se životně důležitým přínosem pro své okolí.

REFLEKTOR

aneb Včera jsme viděli

Thustý anděl z Rouenu Divadelní soubor Václav Václavov

Autor: Fritz Hochwälder
Překlad: František Salzer
Režie: Josef König

Drama Thustý anděl z Rouenu Fritze Hochwäldera, které bylo ve čtyřicátých letech 20. století napsáno na motivy novely G. de Maupassanta Kulička o zásadové kurtizáně, si zvolil jako předlohu své inscenace režisér Josef König a divadelní soubor Václav z Václavova. Vzniklá inscenace je důstojným zástupcem poctivého klasického činoherního divadla - nic víc a nic míň - postaveném na pochopení a výkladu autora, přesném typovém obsazení jednotlivých rolí a důsledném vedení evidentně disponovaných a zkušených herců. S respektem bylo pohlíženo na takřka geometrickou tvorbu mizanscén, práci s patosem a klisé a odvahu předestřít v podstatě teozovitý příběh, byť se silným poselstvím, bez potřeby ho relativizovat nebo zlehčovat, ve funkčním tvaru. A až představitel kočího bude mluvit česky, ne italsky, divácký dojem bude dokonalý... :-)

Petra Kohutová

KOLOKVIUM

s tvůrci po představení

Jiří Matějček

Jaký máte dojem z vašeho výkonu?

Tož já myslím, že jsme hráli, jak jsme uměli nejlíp. Trochu si myslím, že přestávka tomu ublížila, osobně jsem to chtěl hrát bez přestávky, což by víc udrželo napětí. Ale takhle to zase divákům pomohlo vydržet s námi dvě hodiny v kuse. Myslím, že jsme to zahráli standardně.

Jak byste zhodnotil publikum, případně účast?

Byla tu pěkná účast, máte tu obrovský sál, a když tady máte půl sálu, tak si myslím, že je to prostě úžasné. Odezvu jsme od nich cítili, dohlídl jsem jenom do první řady a tam seděli vstřícní diváci. Rozhodně to není komedie, je to spíše vážnější příběh. Jde tam spíše o takový lidský cit a necit.

Jak dlouho už hrajete v divadle?

Od dětství. Hrál jsem už v mládeneckém věku, pak byla asi pětadvacetiletá přestávka, a pak jsme obnovili činnost ve Václavově v roce 1998 a teď máme sedmnáctou sezónu. Jinak Václavov je vesnička, má 170 obyvatel, děláme tam čtrnáctidenní přehlídku, kde hraje 17 souborů a pořád máme plný sál, z toho máme radost. A já jsem téměř u všech her, buďto jako režisér, nebo jako herec. Mám na starosti marketing, domlouvání představení a celou přehlídku po programové a dramaturgické stránce. Proto jsem tady už od čtvrtka, abych sledoval, co je na Českých a Moravských prknech zajímavé, abych si je pozval do Václavova. Díky tomu máme takovou pěknou účast, jsou tam velmi dobrá představení a dobré soubory.

Vy jste hrál postavu takového starého chlípáka, který se neustále snažil svést hlavní hrdinku, pořád ji ošahával...

Bylo to na mně vidět, jak jsem po ní jel očima?

Právě že ano, a tak jsem se chtěl zeptat, jestli se to na vás hodí.

Myslíte, jestli jsem takový i v životě? No, jestli si to ještě pamatuju... Ale ona to bude čist manželka, takže ne.

Stříhl byste si nějakou jinou roli?

Já si jich stříhám docela dost, protože souběžně s tímto hrajeme třeba Námluvy a Medvěda od Čechova, v obou hraju, jednou statkáře, jednou sluhu. Hrajeme Tři v tom, tam jsem hrál bláznivýho šaška zase. Hrál jsem vodníka v Lucerně... No něco už by se našlo.

Bral byste nějakou jinou roli přímo v této hře?

Já si myslím, že mám tu nejlepší roli, na to, co umím ztvárnit. Líbil by se mi kočí, ale na toho nemám.

Už se vám někdy při představení něco nepovedlo?

Ledacos se stává. Například při premiéře této hry mi upadla podrážka od boty. To asi do toho časopisu nenapíšete, jak jsem chodil takovým dlouhým krokem (ukazuje, jak chodil, pozn. red.), protože mi tady takhle plandal jazyk. Taky jak tam hrajeme divoce, tak se nám párkrát stalo, že se mi rozbila sklenička a že jsem krvácel během představení. Pak jsem měl vestu od krve.

Ono to možná podtrhlo dramatické vyznění hry, ne?

No to já nevím, on pak člověk neví, jestli si má držet tu ránu, a nebo prostě hrát. Potom to na mě bylo vidět, že jsem hrál a krev stříkala.

Jaký žánr máte nejraději?

Ono vždycky záleží na konkrétní hře. Znáám spoustu komedií, které už nechci ani vidět, natož ještě abych v nich hrál. Vážné kusy jsou pro diváka zase míň atraktivní, protože lidé jsou unavení, utahaní, starostí mají plno a jít do divadla zase na drama je takové obtížnější, ale má to něco do sebe. Jinak se mi líbí takový ten styl Naši furianti.

Vy si teď půjdete poslechnout odborný názor poroty. Co myslíte, že vám řeknou? Co vám vytknou, nebo naopak pochválí?

Protože jezdíme na přehlídky, tak víme, že ta porota umí vystihnout jádro problému

---

hry. Dá se z toho poučit. Ale viděl jsem tady už velmi zajímavá představení, takže to asi nebude taková chvála jako včera.

Co říkáte na sál?

Jak je ten sál tak strašně obrovský, tak ta akustika není úplně dobrá, a tak jsem včera někdy nerozuměl a všechny jsem obcházel: „Mluvte jasně, zřetelně, srozumitelně a nahlas.“ Pak jsem se až zarazil, že se mi to zdálo docela ukřičené.

Máte nějaký herecký vzor, ke kterému vzhlížíte? Ať už žijící, nebo zesnulý.

Já mám rád každého poctivého a dobrého herce. Konkrétně jsem hodně věcí odkoukal od našeho principála. Hodně jsem se od něho naučil, je prostě dobřej. Jeho syn je navíc už docela známá herecká figura. Nehraje sice v Ulici ani v Růžovce, takže není až tak známý, ale jinak je velmi dobrý herec. Teď získal cenu Alfreda Radoka za nejlepší mužský herecký výkon v roce 2014.

Taková malá vesnička, která má jen téměř dvě stě obyvatel, dokázala vyprodukovat dva herce a jednoho režiséra... Čím myslíte, že to je?

Je to asi tím, že jsme měli dobré vedení, a to už od dětství. Navíc my máme takovou obrovskou výhodu, kterou nám může každý soubor závidět, a sice že v této malinké vesničce je nádherný kulturák, který je na rozdíl od všech ostatních kulturáků postavený jako divadlo, a ne jako sokolovna. Je tam perfektní akustika, celý ten kulturák máme pořád k dispozici zadarmo, takže se tam můžeme scházet na zkoušky, na přehlídkách od středy do neděle se tam spí ve spacákách přímo na jevišti, můžeme si tam udělat večírek nebo schůzi... Zkrátka máme ho pro sebe a to nám asi může leckdo závidět.

Jak jste se cítil ve svém kostýmu?

Dobře, já jsem si ho vlastně sám připravil, vybral, nachystal... Někdy musíme něco ušít a někdy to vybereme z našeho fondu. Od jedné své bývalé kolegyně, která je moře let v důchodu, mám frak a cylinder po jejím tatínkovi, který se v něm v roce 1920 ženil. Říkala, ať ho opatruju, hraju s ním už asi 10 let. Bohužel se nám stalo při jednom představení, když říkám Cornudetovi: „Jakým právem chce morálku kázat člověk, který sní sám na posezení šest vajec k snídaní“, tak ho mám takhle před sebou a on jak běžel proti mně, tak mi ten cylinder srazil a on takhle chudák dopad. Já se teď bojím, aby mě ta kolegyně nepotkala a nechtěla ho zpátky. Hrozně by mi chyběl, jak v něm uvádím celou tu přehlídku.

KOLOKVIUM

s diváky po představení

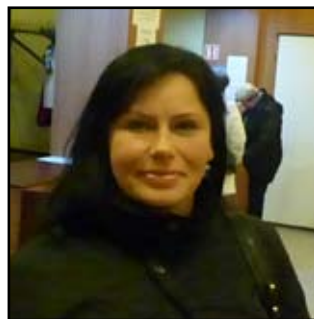
Dagmar Srníčková

Jaký máte názor na tohle představení?

Na tohle představení?

Ano.

No, bylo to taky smutné, ale jako pěkné, no. Jako hezky zahráty, fakt, pročitěně.

Co byla nejlepší scéna?

Já nevím, fakt oni byli všichni dobří jako. Když jsem to tak sledovala...

Který herec byl podle vás nejlepší?

Ježíš... Asi ten malý kluk, který hrál kočího.

Vžila jste se do role hlavní postavy?

Tak to určitě né.

Takže jste s ní nesoucítila?

Jako jo, ale mám trošku jiné starosti, tak jsem se na to dívala tak trochu, no...

Byla jste i na jiných představeních v rámci Divadelního Kojetína?

Právě že ještě ne.

Hodláte přijít?

Určitě ano.

PRVNÍ DÍVKA ČÍSLA 4

A photograph of a man with grey hair and a mustache, wearing dark sunglasses and a tan shirt. He is holding a large crocodile horizontally across his body. The crocodile's mouth is open, showing its teeth and a red object (possibly a tomato) on its tongue. A speech bubble is superimposed over the image, containing text.

REDAKTORY OBECNĚ
NEMÁM RÁD, TO VY
URČITĚ VÍTE. ZVLÁŠTĚ
PAK REDAKTORY
DIVADELNÍHO
KOJEČÁKA. JE TO
BANDA DEBILŮ, IDIOTŮ
A IMPOTENTŮ.

---

7 ARCHETYPŮ DIVADELNÍCH DIVÁKŮ

Léta teorie i praxe u divadla nás ledacos naučila. Hlavně o lidech. Lidé jsou totiž různí. A tato pestrost stojí za zmínku i na stránkách Divadelního Koječáku. Po několika letech průběžného pozorování a analýzách chování návštěvníků Sokolovny jsme úspěšně identifikovali 7 typických archetypů návštěvníků divadla, kteří se shlukují a opakují a shlukují v různých intervalech.

1. Návštěvníci, kteří mají zájem o divadlo.
2. Návštěvníci, kteří nemají zájem o divadlo.
3. Návštěvníci, kteří předstírají zájem o divadlo.
4. Návštěvníci, kteří se aktivně podílejí na divadlu*
5. Návštěvníci, kteří nechodí na divadlo.
6. Návštěvníci, kteří chodí na divadelní bar.
7. Návštěvníci, kteří nosí úplatky do redakce.

*do této skupiny se směle řadí celá redakce DK, která s politováním po letech přiznává, že umělecký, resp. divadelní, aktivismus, vede k totálnímu odcizení se od tématu. To stručně řečeno znamená, že jsme nonstop zavření v kanclu a žádné představení nemáme šanci zhlédnout, čímž chceme nenápadně upozornit všechny, kteří se nás ptají na hodnocení představení, jež bylo nejvíc nejlepší, a jež by měli v budoucnu navštívit, tak že tuto informaci zkrátka nejsme s to podat a za to se velice omlouváme.

DIVADELNÍ NEMOHOUČNOST

Někdy se může přihodit taková nemilá věc, a totiž divadelní nemohoučnost, neboli slabost, neboli impotence. Speciálně právě v divadle je to šlamastyka, protože tam nechodíte proto, abyste nemohli, ale proto, abyste mohli. Kdybyste nemohli, tak zůstanete doma, to je přeci jasné. Příčiny mohou být rozličné. Blok nemohoučnosti se může objevit z důvodu, že jste nemocní, unavení, přemohla vás chvilková slabost nebo máte nějakou speciální neřest jiného charakteru. Anebo se taky může stát, že sice můžete, ale vůbec nechcete.

Nemohoučnost může přepadnout jak muže, tak ženy, ale zejména se týká mužů. Dělat s tím můžete pramálo. Ideální je prevence, aby k takovýmto situacím pak docházelo co nejméně. Pokud jste prevenci zanedbali a nemohoučnost vás přepadla, vyřeší to jen čas. V klidu počkejte, až odezní, a v divadle si užijete příště.

BRNĚNSKÉ OKNO SABINY COUF

Brněnské okno Sabiny Couf vol. 4

Celý pátek se facebookovým nebem prohánělo zatmění slunce. Ještěže mě na tento signifikantní přírodní jev (Slunce je příroda, nebo ne?) upozornili v Divadelním Koječáku. Vedle toho taky tři sta šedesát šest pozvánek na Událost od přátel na facebooku, od kterých bych teda nečekala, že se mnou chtějí absolvovat stmívání.

V Brně proto v toto slavnostní dopoledne táhly davy matek na Hvězdárnu, aby zachránily následky tolerantní

výchovy tím, že ve svých ratolestech vzbudí zájem o přírodní vědy. V Kojetíně se zase na střeše Sokolovny sešla se zbytkovým alkoholem v krvi a disketou v ruce odolnější část redakce Koječáku a hledala, kde je teda to Slunce a kdy už bude noc. Dle útržkovitých zkazek k nějakému zatmění v Kojetíně i v Brně opravdu došlo, ale informace o tom, zda proběhlo vpravo nebo vlevo, se různí.

Zřejmě vinou špatné karmy jsem já strávila průběh vzácného úkazu v kanceláři na brainstormingu o leadershipu a evaluačních standardech strategických procesů. Od pocitu zmaru, že nejdu s dobou, mě uklidnila informace, rovněž zveřejněná v Koječáku (všímáte si, o jaký seriózní deník jde?), že další zatmění bude v roce 2021 a pak skoro každý rok, takže skoro stejně často jako úplněk.

Záchranu svého sociálního života jsem se snažila opět nalézt v tom slavném filmovém festivalu, o kterém furt píšu. V pátek byl konečně na programu Jednoho světa můj vyhlédnutý snímek o závislosti na cukru. Podle ČSFD je jeho hlavním šokujícím přínosem, že odhaluje souvislosti závislosti na cukru se vznikem duševních nemocí a poruchami chování. Cukr totiž prý v mozku vyvolává stejné chemické reakce jako heroin. Tím se leccos vysvětluje. Uklidněná, že tedy všechno v mém životě je chybou cukru a ne moje, koupila jsem si v menze marokánku a kofolu a místo kina jsem se rozhodla raději vydělávat peníze na další cukroví.

Následnou možností bylo vidět film o právníkovi, kterého lidská práva ale vůbec nezajímají, což mě teda upřímně moc nebere. Nabídka promítacích pláten se dále zaměřovala na autisty, gaye anebo pedofily. Při představě, že bych musela na takové filmy sama, protože všichni moji umělečtí kamarádi odjeli do Kojetína, jsem si rozkousala nehet na levém malíčku.

A jak dopadla moje páteční anabáze na podporu lidských práv? Šla jsem si povídat o kočkách se svým teplým kamarádem se sklony k autismu do nového hipster baru, kde jsem utratila týdenní výplatu. Tematika dodržena a ještě mě u toho vidělo víc lidí, než kdybych šla nudně do kina. A o image jde v Brně především!

KOJEČÁKOVY LIEBESBRIEFY

Má oblíbená redakce Kojčáku!

Nýdrle má sice hluboce neproniknutelný výraz, neboť je to vlk samotář, kterému je nejlépe v borových lesích Máchova kraje, u moře bez davů turistů, v dětském světě her a fantazie (pokud ho do toho světa děti pustí), při záchranných misích v dětských domovech či horách Ugandy, kam plánoval odjet chránit vlastním tělem gorily, než zjistil, že hora je asi 15 minut od civilizace, takže žádná vidina samoty a zvířat, nicméně oslovovat se ho nebojte, rád si občas povídá, pokud pochopí, o čem je řeč □ A zpráva pro zoufalou Renatu K.: Nýdrle nehledá, není tak úplně sám, ten morous, jak by se mohlo zdát. Ale pokusí se alespoň o úsměv, pokud se dokáže v rychlosti míjení probudit z vlastních kómatů □

Odzbrojen vaším humorem, váš opět se do sebe nořící Nýdrle

DRUHÉ DÍVKY ČÍSLA 4

Bohužel z důvodu onemocnění hlavního představitele **SE NEBUDE KONAT představení Mátový nebo citrón? DS ASpol SVČ Lužánky**, které mělo proběhnout v neděli 22. března 2015 ve 13.30 hodin.

SLAVNOSTNÍ VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ SE POSOUVÁ NA 15.00 HODIN!!!

Sabina Coufalová/David Dvořák/David Hás/Hana Hášová/Petra Kohutová/
Klára Krčmařová/Anička Mišurcová/Tereza Panáková/Markéta Sklenářová/
Hana Svačinová/Jan Tabara/Milan Zahradník

design/sazba: Jan Žmolík/Lubomír Budný/Hana Svačinová

tisk: MěKS Kojetín, 2015, 100 ks, zdarma

http://www.mekskojetin.cz/meks_prehlidka.php

[www.facebook.com/MěKS Kojetín](http://www.facebook.com/MěKS_Kojetin)

[www.facebook.com/Divadelní Kojčák](http://www.facebook.com/Divadelni_Kojcak)
